

**PROTOKÓŁ
posiedzenia
Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego
- obrona rozprawy doktorskiej
mgr Klaudii Marianny Maciejewskiej**

16 maja 2025 r. (piątek)

godz. 12.00

**PROTOKÓŁ
POSIEDZENIA RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
UNIWERSYTETU SZCZECIŃSKIEGO W DNIU 16 MAJA 2025 R.**

Głos zabrał - w imieniu Przewodniczącego Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego - dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US (zwany dalej jako Przewodniczący), który po otwarciu posiedzenia wskazał, że przedmiotem posiedzenia jest publiczna obrona pracy doktorskiej zatytułowanej „*Prawne aspekty wykorzystania sztucznej inteligencji jako narzędzia podwyższającego efektywność i bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych przetwarzających dane osobowe*”. Następnie Przewodniczący powitał i przedstawił Recenzentów pracy: prof. dr hab. Jacka Jana Gołaczyńskiego (Uniwersytet Wrocławski), prof. dr hab. Sławomira Cieślaka (Uniwersytet Łódzki) oraz dr hab. Marka Stanisława Świerczyńskiego, prof. UKSW (Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie). Przewodniczący powitał także promotora pracy dr hab. Kingę Flagę-Gieruszyńską, prof. US oraz dr Aleksandrę Klich – opiekuna naukowego w doktoracie wdrożeniowym.

Przewodniczący poinformował członków Rady Naukowej Wydziału, że dnia 31 stycznia 2025 r. Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego po uzyskaniu przez mgr Klauddii Marianny Maciejewskiej pozytywnych recenzji rozprawy doktorskiej podjęła uchwałę w sprawie dopuszczenia kandydatki do publicznej obrony rozprawy doktorskiej pt. „*Prawne aspekty wykorzystania sztucznej inteligencji jako narzędzia podwyższającego efektywność i bezpieczeństwo systemów teleinformatycznych przetwarzających dane osobowe*”.

Przewodniczący poprosił Promotor dr hab. Kingę Flagę-Gieruszyńską, prof. US o przedstawienie sylwetki kandydata.

Promotor przedstawiła sylwetkę Doktorantki wskazując, że mgr Klaudia Marianna Maciejewska w 2011 r. ukończyła studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego z pierwszą lokatą. Już wówczas interesowała się kwestiami związanymi z elektronicznym obrotem prawnym, ponieważ tytuł pracy magisterskiej dotyczył ochrony praw konsumenta w zakresie usług świadczonych drogą elektroniczną. Doktorantka pracuje w spółce Currenda, zajmującej się wdrażaniem systemów teleinformatycznych dla komorników sądowych i sądownictwa. Doktorantka jest inspektorką danych osobowych oraz kierowniczką Centrum Badawczo- Rozwojowego Currenda Lab. Doktorantka jest mediatorką sądową przy Sądzie Okręgowym w Gdańsku, ekspertką grupy roboczej ds. sztucznej inteligencji przy Ministerstwie cyfryzacji oraz członkinią Komitetu technicznego do spraw sztucznej inteligencji. Jest pomysłodawczynią innowacyjnego systemu informacji prawnej AIMON, który jest m.in. przedmiotem doktoratu wdrożeniowego, który jest jednym z pierwszych doktoratów wdrożeniowych z nauk prawnych.

Przewodniczący poprosił mgr Klaudię Marianną Maciejewską o przedstawienie autoreferatu.

Głos zabrała mgr Klaudia Marianna Maciejewska i wygłosiła autoreferat, który stanowi Załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Przewodniczący podziękował mgr Klaudii Maciejewskiej, a następnie poprosił Recenzenta prof. dr hab. Jacka Jana Gołaczyńskiego o przedstawienie recenzji rozprawy doktorskiej mgr Klaudii Marianny Maciejewskiej.

Głos zabrał Recenzent prof. dr hab. Jacek Jan Gołaczyński, który podziękował za powierzenie funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim, wskazując, że tematyka pracy jest mu bliska. Recenzent wskazał, że rozprawa jest aktualna pod względem zarówno jurydycznym, jak i praktycznym. Obecnie bowiem zagadnienia związane ze sztuczną inteligencją zajmują wszystkich, w tym prawników. Stąd też aktualność tego tematu. Jak autorka słusznie wskazała ta technologia i będąca u jej podstaw sztuczna inteligencja rodzi nie tylko możliwości rozwoju, ale także powoduje nowe zagrożenia i wyzwania dla organów regulacyjnych na całym świecie, także w Unii Europejskiej. Te wyzwania, czy też zagrożenia, obejmują ryzyko przede wszystkim stronniczości, dyskryminacji, braku przejrzystości, wyjaśnialności oraz ludzkiego nadzoru i potencjalne szkody dla prywatności. Z tej perspektywy należy uznać, że temat rozprawy doktorskiej jest niezwykle aktualny i zmierza do rozwiązania istotnego pod względem jurydycznym zagadnienia, czyli opisów prawnych aspektów działania sztucznej inteligencji dla zapewnienia efektywności systemów teleinformatycznych, które także przetwarzają dane osobowe. Do tej pory pojawiły się publikacje dotyczące prawnych aspektów sztucznej inteligencji, w tym też monografia pod redakcją obecnego tutaj w charakterze recenzenta, prof. Marka Świerczyńskiego, ale nie omawiały zagadnień efektywności narzędzi. Stąd też ten aspekt rozprawy zawiera walor nowości. Autorka formułuje cele badawcze na wstępie pracy, a następnie w poszczególnych rozdziałach stara się je rozwijać. Najważniejszym celem badawczym, jak wskazała autorka, jest ustalenie wpływu stosowania nowych technologii oraz usług cyfrowych dla koncepcji odpowiedzialności z perspektywy praw podstawowych. Te rozważania zostały ograniczone do technologii AI, z uwzględnieniem uczenia maszynowego, sieci neuronowych, modeli AI ogólnego przeznaczenia, w tym generatywnej sztucznej inteligencji. Autorka stawia hipotezę, że technologie sztucznej inteligencji dają już obecnie duże korzyści. Recenzent podkreślił, że opracowanie naukowe, które stanowi przedstawiona do obrony rozprawa doktorska, stanowi rezultat prac badawczych oraz przeprowadzonej indukcyjnej i dedukcyjnej metody wnioskowania, poświęconej analizie znaczenia sztucznej inteligencji dla bezpieczeństwa teleinformatycznego w inteligentnych sieciach i systemach. Autorka, oprócz głównego celu, wskazała także na kilka celów pomocniczych. Przykładowo chodziło o zdiagnozowanie zakresu zastosowania sztucznej inteligencji na potrzeby tworzenia inteligentnych sieci systemów teleinformatycznych czy też zbadania wpływu systemów AI na pojęcie odpowiedzialności w szczególności w zakresie, w jakim mogą one utrudniać

korzystanie z praw człowieka i podstawowych wolności. W ocenie Recenzenta systematyka pracy jest prawidłowa. Praca zawiera wstęp, w którym znajduje się wskazanie konkretnych celów badawczych i opis metod badawczych oraz opis poszczególnych rozdziałów ze wskazaniem uzasadnienia dla przyjętej systematyki. Następnie Autorka zrealizowała te cele w poszczególnych rozdziałach. Recenzent wskazał, że chciał pochwalić Autorkę zwłaszcza za ostatni rozdział, który jest niezwykle interesujący, ponieważ mamy w nim do czynienia z posłużeniem się przykładem konkretnego wdrożenia, zatem nie jest to tylko i wyłącznie rozprawa doktorska o charakterze teoretycznym, ale mamy aspekt praktyczny. Rozprawa kończy się wnioskami *de lege ferenda*, które odnoszą się do tworzenia regulacji prawnych dotyczących sztucznej inteligencji w sposób stopniowy, elastyczny, równoległy z rozwojem technologicznym. Regulacje prawne dotyczące sztucznej inteligencji, według Autorki, powinny być wynikiem współpracy ekspertów z zakresu technologii oraz zainteresowanych stron oraz uwzględniać międzynarodową europejską normalizację i standaryzację. Końcowo Recenzent wskazał, że przedstawiona praca doktorska spełnia wymogi przewidziane w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, które są stawiane rozprawie doktorskiej.

Recenzent sformułował pod adresem Doktoranta następujące pytanie:

Jak Doktorantka widzi kwestię skonstruowania ewentualnej odpowiedzialności za szkody wyrządzone wskutek wykorzystania sztucznej inteligencji? Jakie są propozycje rozwiązań? Na jakiej zasadzie mogłaby być skonstruowana i kto miałby ponosić odpowiedzialność?

Przewodniczący podziękował Recenzentowi, a następnie poprosił prof. dr hab. Sławomira Cieślaka o przedstawienie recenzji rozprawy doktorskiej mgr Klaudii Marianny Maciejewskiej.

Głos zabrał Recenzent prof. dr hab. Sławomir Cieślak, który podziękował za powierzenie funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim. Recenzent wskazał, że co do kwestii poruszonych przez prof. Gołaczyńskiego, podzielił jego opinie. Recenzent podkreślił, że wybrany temat jest bardzo ważny i szczególnie aktualny. Kwestia ewentualnej odpowiedzialności za szkody, które generują algorytmy ma kluczowe znaczenie. Recenzent wskazał, że Doktorantka zwróciła uwagę, że prace nad dyrektywą odnoszącą się do zasad odpowiedzialności za działalność sztucznej inteligencji nie zostały doprowadzone do końca. Co do sformułowania celów badawczych i zastosowanych metod Recenzent podzielił opinię prof. Gołaczyńskiego. Nie budzi wątpliwości, że ustalenie wpływu zastosowania nowych technologii na koncepcję odpowiedzialności cywilnej jak najbardziej zasługuje na uporządkowanie. Analiza struktury pracy nie budzi wątpliwości. Podział logiczny, prawidłowy. Recenzent zwrócił uwagę, że warto byłoby, żeby wątek rozwijany w pracy był wyraźnie sygnalizowany we wprowadzeniach i podsumowaniach częściowych w każdym rozdziale, bo czasami można odnieść wrażenie, że poszczególne rozdziały w sposób ostry, nagły kończą się, a można by w sposób łagodny przechodzić do kolejnych zagadnień w kolejnych rozdziałach. Praca ma interdyscyplinarny charakter, co zwiększa trud włożony w jej przygotowanie. Pierwszy rozdział, wprowadzający, jest próbą stworzenia swoistego przedpola, czyli określenia czym jest sztuczna inteligencja. W

rozdziale drugim dochodzi do zdiagnozowania zagrożeń, które wiążą się z zastosowaniem sztucznej inteligencji. Szczególnie ważne są rozważania dotyczące odpowiedzialności cywilnej, zasad odpowiedzialności cywilnej. Podsumowując, Recenzent wskazał, że praca Doktorantki to cenna wypowiedź w dyskursie i prezentuje ogólną wiedzę teoretyczną w dyscyplinie nauki prawne, umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej, zawiera oryginalne rozwiązanie postawionego problemu naukowego i spełnia wymagania ustawowe przewidziane w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i może być podstawą dalszych działań w postępowaniu.

Recenzent sformułował pod adresem Doktorantki następujące pytania:

- 1. Czy istnieją realne szanse, by w skali Unii Europejskiej podjąć działania harmonizacyjne, czy też są to na tyle różne regulacje w ramach poszczególnych państw członkowskich, że będzie to utrudnione/odsunięte w czasie?*
- 2. Pojawił się w pracy postulat, by wprowadzić do krajowych regulacji przepisów o postępowaniu w sprawach odpowiedzialności za sztuczną inteligencję, czyli takie szczególne regulacje- czy Doktorantce chodzi o stworzenie nowego postępowania odrębnego w procesie odnośnie do ustalania tej odpowiedzialności, czy też o regulacje szczególne w ramach ogólnej struktury procesu?*
- 3. Czy instytucja wyjawienia dowodów, którą przyjęto w postępowaniu odrębnym w sprawach własności intelektualnej, jest rozwiązaniem, które mogłoby się pojawić? Czy też miałyby być to inne rozwiązanie?*

Przewodniczący podziękował Recenzentowi, a następnie poprosił prof. dr hab. Marka Stanisława Świerczyńskiego, prof. UKSW, o przedstawienie recenzji rozprawy doktorskiej mgr Klaudii Marianny Maciejewskiej.

Głos zabrał Recenzent prof. dr hab. Marka Stanisława Świerczyńskiego, prof. UKSW, który podziękował za powierzenie funkcji recenzenta w przewodzie doktorskim. Wskazał, że z przyjemnością przeczytał pracę doktorską i zgadza się z wieloma wnioskami Doktorantki. Z uwagi na to, że pozostali Recenzenci szczegółowo przedstawili poszczególne aspekty pracy, wybrał tylko jedno zagadnienie, które nie zostało poruszone, a mianowicie wartość opracowania w kontekście ochrony praw podstawowych oraz pracy Rady Europy. Recenzent wskazał, że ma możliwość brania udziału w tych pracach i widać, jak bardzo potrzebne są opracowania pochodzące z państw członkowskich. Podsumowując, wskazał, że praca spełnia wymogi ustawowe.

Recenzent sformułował pod adresem Doktorantki następujące pytania:

- 1. Czy potrzebujemy nowych praw podstawowych tzw. cyfrowych praw podstawowych w kontekście sztucznej inteligencji i wyzwań z tym związanych? Czy też katalog jest wystarczający?*

2. *Jaka jest relacja aktu o sztucznej inteligencji oraz Konwencji ramowej? Czy w UE możemy zapomnieć o Konwencji ramowej, bo mamy rozporządzenie o sztucznej inteligencji ?*
3. *Jaka jest ocena Doktorantki, z perspektywy Konwencji ramowej i przepisów o środkach ochrony prawnej – czy ona daje możliwość zmodyfikowania przez państwa członkowskie reżimu odpowiedzialności?*
4. *Jaka jest ocena Doktorantki HUDERII - systemu oceny ryzyka, które tworzy Rada Europy?*

Głos zabrał Przewodniczący, który podziękował Recenzentowi i otworzył dyskusję, a także przypomniał, że pytania Doktorantowi może zadawać każda osoba obecna na posiedzeniu Rady.

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, który na wstępie pochwalił Doktorantkę za przejrzystą prezentację, wskazując, że z ciekawością jej wysłuchał. Następnie sformułował następujące pytania do Doktorantki:

1. *Jaka jest relacja między sztucznym neuronem a algorytmem oraz między siecią neuronów a platformą sztucznej inteligencji ?*
2. *Wykorzystanie zasady rozsądku do odpowiedzialności za skutki wykorzystania sztucznej inteligencji ?*

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US, który sformułował następujące pytanie:
Czy w aktualnym stanie wymiaru sprawiedliwości Doktorantka widzi przestrzenie, w których sztuczna inteligencja mogłaby być wykorzystana? Czy np. w postępowaniach elektronicznych, czy w KRS, czy w księgach wieczystych, czy jeszcze innych miejscach ?

Wobec braku dalszych pytań, **Przewodniczący** udzielił głosu Doktorantce i poprosił o udzielenie odpowiedzi na zadane pytania.

Głos zabrała Doktorantka i udzieliła odpowiedzi na zadane pytania:

Odpowiedź na pytanie Recenzenta prof. dr hab. Jacka Gołaczyńskiego:

Doktorantka podkreśliła, że w zakresie odpowiedzialności za szkodę akt o sztucznej inteligencji wskazuje ogólnie, kto odpowiada za skutki wdrożenia systemów sztucznej inteligencji. Są to dostawcy, operatorzy, również użytkownicy takich systemów. Odnosząc się do zasady winy, czy też zasady ryzyka, były one rozpatrywane z uwagi na to, że obowiązywała dyrektywa o odpowiedzialności pozaumownej za sztuczną inteligencję i nowa dyrektywa o odpowiedzialności za produkty wadliwe. Jeśli chodzi o nową dyrektywę o odpowiedzialności za produkty wadliwe to opiera się ona na odpowiedzialności na zasadzie ryzyka. Wadliwość oznacza niespełnienie bezpieczeństwa przepisów prawa UE i prawa krajowego. Transpozycja do prawa krajowego ma nastąpić do 9.12.2026 r. Tutaj mamy do czynienia z

odpowiedzialnością producenta, bądź części składowej tego produktu. Jeśli natomiast doszło do zmodyfikowania produktu to odpowiedzialność będzie ponosiła ta osoba, która dokonała modyfikacji. Jeśli takich osób nie sposób ustalić to odpowiedzialność będzie ponosić dystrybutor.

Odpowiedź na pytanie Recenzenta prof. dr hab. Sławomira Cieślaka:

Doktorantka zauważyła, że tworzone regulacje są przemyślane i stworzone w sposób bardzo elastyczny. Jej zdaniem istnieją szanse na harmonizację przepisów. Co do pytania drugiego, Doktorantka wskazała, że słusznym byłoby potraktowanie odpowiedzialności w sposób jednolity, czyli tak, jak jest aktualnie w regulacjach. Przykładowo jeśli mówimy o produkcie niebezpiecznym to mogłaby to być zmiana przepisów o produkcie niebezpiecznym. Odnosząc się do postępowania dowodowego, Doktorantka wskazała, że podobieństwa istnieją, w szczególności w zakresie zachowania *know how* organizacji w ramach ujawnienia dowodów. Przenosząc te rozważania na grunt dyrektywy o odpowiedzialności za produkty wadliwe mówimy o domniemaniu wadliwości, co ma się opierać na tym, że pozwany nie ujawnił odpowiednich dowodów. Natomiast faktycznie ciężar dowodu spoczywa na poszkodowanym, który ma obowiązek udowodnienia wadliwości tego produktu. Jeżeli chodzi o dane to będą one sprawiać trudności od strony naukowej, technicznej, ale też od strony formy dowodów, która będzie w przypadku danego produktu oceniana, odnosząca się na przykład do dokumentacji projektowej, dokumentacji technicznej, oceny ryzyka, oceny zarządzania jakością. Doktorantka wskazała, że widzi podobieństwa. Jednak szczególne istotne jest, by nie iść w kierunku tego, że jeżeli pozwany ma uzupełnić te dowody i będzie ich za dużo, bowiem ciężko będzie zrozumieć, jaka jest ich wartość. Przykładowo, jeżeli będziemy mieli do czynienia z kodem, a jego układ może być bardzo skomplikowany, to może to utrudnić postępowanie z punktu widzenia powoda. Dalej Doktorantka wskazała, że w zakresie ujawnienia dowodów, powinny one dotyczyć wszystkich systemów sztucznej inteligencji. Wynika to z tego, że jeśli stworzony zostanie system sztucznej inteligencji niskiego ryzyka to w trakcie rozwoju funkcjonalności, modeli, kolejnych danych, może okazać się, że ten system uzyska status systemu wysokiego ryzyka.

Odpowiedź na pytanie Recenzenta dr hab. Marka Świerczyńskiego, prof. UKSW:

Doktorantka odniosła się do konwencji ramowej sztucznej inteligencji, w której zostały wskazane w art. 7 i art. 10 kwestie odnoszące się do godności ludzkiej i autonomii jednostki, szczególnie autonomii jednostki odnoszącej się do działań w całym cyklu życia systemów sztucznej inteligencji z uwzględnieniem równości, czy niedyskryminacji. Doktorantka jako przykład regulacji międzynarodowych wskazała Chile, gdzie pojawiły się projekty zmiany konstytucji w zakresie niedyskryminacji. Nie wykluczyła ona możliwości pojawienia się nowych praw podstawowych, tj. cyfrowych praw podstawowych z podkreśleniem godności i autonomiczności człowieka w zakresie tworzenia systemów sztucznej inteligencji i równości i niedyskryminacji z maszynami.

Odnosząc się do kolejnego pytania Doktorantka wskazała, że uważa, że akt o sztucznej inteligencji i konwencja ramowa to dokumenty uzupełniające się. Konwencja podkreśla to, co jest wskazane w akcie o sztucznej inteligencji, ze szczególnym uwzględnieniem praw człowieka, wyjaśnialności, przejrzystości, interpretowalności, odpowiedzialności, ochrony danych osobowych, odnoszących się do przejrzystości i nadzoru człowieka w zakresie rozliczalności i odpowiedzialności. Jeżeli chodzi o uregulowania konwencji to są istotne, uzupełniające i zgodne z pojawiającymi się normami i standardami.

Jeśli chodzi o ocenę konwencji ramowej w zakresie środków ochrony prawnej to ta odpowiedzialność ma być związana z tym, że wdrażamy produkty bezpieczne, które powinny mieć dokumentację projektową, powinny być wdrożone odpowiedzialnie, wdrożone w kulturze organizacji, z uwzględnieniem praw człowieka, integralności, dostępności, wyjaśnialności z uwzględnieniem świadomości osób, które tworzą takie modele sztucznej inteligencji.

Odnosząc się do czwartego pytania Doktorantka wskazała, że metodologia Huderia jest to dokument, który jest kolejnym dokumentem uzupełniającym wszystkie te, o których powiedziała wcześniej. Zaznaczyła istotność kwestii interdyscyplinarności, czyli konieczność współpracy prawników i deweloperów, jak również innych obszarów mających wpływ na tworzenie systemów sztucznej inteligencji zgodnie z zasadami praw człowieka.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Pasquale Policastro, prof. US:

Doktorantka wskazała, że z punktu widzenia nomenklatury technicznej algorytmy sztucznej inteligencji tworzą modele sztucznej inteligencji. Modele sztucznej inteligencji tworzą z kolei sieci neuronowe. Sieć neuronowa należy do głębokiego uczenia maszynowego. Z kolei sieci neuronowe to modele, które tworzą następnie systemy sztucznej inteligencji. Algorytm sztucznej inteligencji jest kodowany za pośrednictwem określonego języka, na przykład języka python. Następnie budują one modele. Dla przykładu modelem sztucznej inteligencji jest ChatGPT, czy też Open AI. Z tym następnie wiąże się problematyka tego, co się dzieje później z sieciami neuronowymi i co się dzieje w przypadku wykorzystania takich modeli wykorzystujących generatywną sztuczną inteligencję, która może wprowadzać halucynacje.

Dalej Doktorantka, odnosząc się do zasady rozsądku, wskazała, że prawnicy, jako mający wpływ we współpracy z deweloperami, powinni się przede wszystkim kierować się zasadą rozsądku. Te rozwiązania nie mogą być tworzone na podstawie danych historycznych, czy też danych nieaktualnych z uwagi na to, że będą one powodować stronniczość, czy dyskryminację. Dalej wskazała, że są już przykłady systemów, które takie skutki wywołały, na przykład w Stanach Zjednoczonych w stanie Waszyngton system Corpus w zakresie przewidywania przestępczości. Wykorzystane tam dane historyczne wykorzystywały dyskryminację osób ciemnoskórych.

Odpowiedź na pytanie dr hab. Mariusza Nawrockiego, prof. US:

Doktorantka wskazała, że oczywiście jest możliwość wykorzystania sztucznej inteligencji w wymiarze sprawiedliwości w Polsce. To pozostaje w zgodzie z tym, jakie rozmowy są prowadzone na poziomie ministerstwa. Doktorantka podkreśliła, że miała możliwość uczestniczenia w takim spotkaniu i ministerstwo chce iść w kierunku, aby wykorzystać rozwiązania AI, ale również tak zwane robotics proces automation, czyli RPA, czyli jeszcze te rozwiązania prostsze do scyfryzowania prostych postępowań np. odnoszących się do KRS, czy ksiąg wieczystych. Ponadto Ministerstwo Sprawiedliwości w swojej polityce odnoszącej się do tego, gdzie sztuczna inteligencja będzie wykorzystywana, wskazywała w pierwszym miejscu postępowanie upominawcze, jak również postępowania frankowe. Doktorantka wskazała na potencjał w zakresie mediacji, czy też w zakresie projektowania uzasadnienia. Oczywiście należy mieć na uwadze to, że jest to wsparcie w procesie decyzyjnym i takie systemy należałoby kwalifikować do systemów sztucznej inteligencji wysokiego ryzyka. Stąd bardzo istotne jest jakie dane miałyby być wykorzystywane i tu szczególnie uwaga, że powinny być to dane certyfikowane, licencjonowane, tak, aby nie powodować naruszenia praw człowieka.

Głos w tym miejscu zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, który podziękował za odpowiedź i zapytał, czy odpowiedzialność za korzystanie ze sztucznej inteligencji, zwłaszcza w sytuacji wysokiego ryzyka, powinna być podzielona? Np. jeśli ja skorzystam z systemu AI w ściganiu przestępczości to czy jako prokurator odpowiadam za to, że korzystam z tego systemu? Ta odpowiedzialność powinna być podzielona. Zapytał, jak Doktorantka odnosi się do tego problemu.

Głos ponownie zabrała Doktorantka, udzielając odpowiedzi na kolejne pytanie dr hab. Pasquale Policastro, prof. US:

Doktorantka wskazała, że zgadza się, jeżeli chodzi o odpowiedzialność podzieloną i tutaj już można powiedzieć, że w zakresie nowej dyrektywy jest to już uwzględnione. Mamy np. inteligentny robot- odkurzacz i on został wytworzony przez producenta, natomiast oprogramowanie, które jest zintegrowane z tym produktem pochodzi od innego producenta. Wówczas jak najbardziej ta odpowiedzialność jest podzielona stosownie do przepisów odnoszących się do odpowiedzialności za produkt wadliwy.

W tym miejscu Przewodniczący zapytał, czy państwo recenzenci chcieliby wziąć udział w dyskusji, jakoś ustosunkować się do tych odpowiedzi, które sformułowała pani Doktorantka.

W tym miejscu głos zabrał Recenzent prof. dr hab. Marek Świerczyński, który wskazał, że Doktorantka odpowiedziała na wszystkie jego pytania i jest on usatysfakcjonowany z odpowiedzi.

W tym miejscu głos zabrał Recenzent prof. dr hab. Cieślak, który podziękował za odpowiedzi na pytania i stwierdził, że jest nimi usatysfakcjonowany.

Głos zabrał Przewodniczący kierując do uczestników posiedzenia pytanie o ewentualne dalsze pytania bądź chęć wypowiedzi. W związku z brakiem dalszych zgłoszeń, Przewodniczący poinformował zgodnie z § 41 uchwały Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego Nr 99/2023, że Kandydat, Promotor i Promotor pomocniczy mogą uczestniczyć jedynie w części posiedzenia Rady Naukowej Instytutu dotyczącej ogłoszenia wyników głosowania w sprawie nadania albo odmowy nadania stopnia naukowego doktora. W posiedzeniu Rady Naukowej mogą wziąć udział Recenzenci. W związku z tym Przewodniczący poprosił Promotora, Promotora pomocniczego, Kandydata, a także zaproszonych gości i członków Rady Naukowej niebiorących udziału w głosowaniu o opuszczenie sali.

CZEŚĆ NIEJAWNA

Głos zabrał Przewodniczący i otworzył dyskusję nad publiczną obroną rozprawy doktorskiej mgr Klaudii Marianny Maciejewskiej. Przewodniczący poprosił Recenzentów oraz członków Rady Naukowej, którzy zadawali pytania o ocenę wypowiedzi Doktorantki.

Głos zabrał Recenzent prof. dr hab. Jacek Gołaczyński,

Głos zabrał Recenzent prof. dr hab. Sławomir Cieślak,

Głos zabrał Recenzent dr hab. Marek Świerczyński, prof. UKSW,

Głos zabrał dr hab. Pasquale Policastro, prof. US,

Głos zabrał dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US,

Głos zabrał Przewodniczący, który zarządził głosowanie w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Klaudii Marianny Maciejewskiej.

Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
mgra Klaudii Marianny Maciejewskiej

Uprawnionych: 26
Obecnych: 15

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	Tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Klaudia Marianna Maciejewska	15	0	0

Głos zabrał Przewodniczący, który ogłosił, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego przyjęła uchwałę w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Klauddii Marianny Maciejewskiej.

Głos zabrał Przewodniczący, który zarządził głosowanie w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Klauddii Mariannie Maciejewskiej.

Podjęcie uchwały w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Klauddii Mariannie Maciejewskiej

Uprawnionych: 26

Obecnych: 15

Głosy nieważne: 0

lp.	imię i nazwisko	Tak	nie	wstrzymał się
1.	mgr Klaudia Marianna Maciejewska	15	0	0

Głos zabrał Przewodniczący, który ogłosił, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego przyjęła uchwałę w sprawie nadania mgr Klauddii Mariannie Maciejewskiej stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne.

CZĘŚĆ JAWNA

Głos zabrał Przewodniczący i poinformował Doktorantkę oraz pozostałych obecnych na posiedzeniu, że Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego na dzisiejszym posiedzeniu podjęła dwie uchwały. Pierwsza uchwała o numerze 78/2025 w sprawie przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej mgr Klauddii Marianny Maciejewskiej. Druga uchwała o numerze 79/2025 w sprawie nadania stopnia doktora w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki prawne mgr Klauddii Mariannie Maciejewskiej. Następnie Przewodniczący pogratulował dr Klauddii Mariannie Maciejewskiej.

Głos zabrała dr Klaudia Marianna Maciejewska, która podziękowała Przewodniczącemu, całej Radzie oraz Recenzentom, a także Promotorowi dr hab. Kindze Fladze- Gieruszyńskiej, prof. US oraz opiekunowi pomocniczemu dr Aleksandrze Klich.

Głos zabrał Przewodniczący, który przekazał głos prof. dr hab. Jackowi Gołaczyńskiemu. Recenzent pogratulował Doktorantce, wskazując, że obserwował jej działalność naukową. Dr hab. Marek Świerczyński, prof. UKSW, również pogratulował. Prof. dr hab. Sławomir Cieślak dołączył się do gratulacji. Dr hab. Pasquale Policastro, prof. US, pogratulował pani Doktor, pani Promotor i wszystkim, którzy uczestniczyli w postępowaniu.

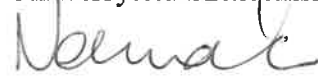
Wobec wyczerpania porządku obrad Przewodniczący zamknął posiedzenie Rady Naukowej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego.

Protokolant

dr Ewa Jędrzejewska

Przewodniczący Rady Naukowej
Wydziału Prawa i Administracji
Uniwersytetu Szczecińskiego

dr hab. Mariusz Nawrocki, prof. US